

‘Robin Kolstra,’ dacht ze. Nou Robin, je hebt een naam die naar mijn idee hoort bij een lief klein jongetje, maar dat ben je niet, godver, nee dat ben je zeker niet je bent een.... een vreselijk mens en ik zal je genezen van je demon die ongetwijfeld in jouw geest verankerd zit. Ik help je en daarmee ook Fraukje, je lieve dochter die er niet voor heeft gekozen om jou als vader te krijgen, om van je vriendin nog maar te zwijgen. Haar gedachten gingen onmiddellijk terug naar haar jeugd, naar ome Thijs. Ome Thijs was een man die iedereen graag mocht. Hij stond voor iedereen klaar, had een zonnig karakter en was altijd vrolijk.

Helaas was ome Thijs ook haar opvoeder geworden na het fatale ongeluk dat haar beide ouders ruw uit haar leven had weggerukt. Eerst was ze blij geweest met ome Thijs, omdat die aardige oom een goed tegenwicht gaf aan haar zeer strenge tante Cora die met harde hand haar eigen normen, waarden en de daaraan gekoppelde regels in de geest van het jonge meisje ramde. Na een straf van tante Cora kroop ze altijd op schoot bij die aardige ome Thijs, tot die ene verschrikkelijke dag dat tante Cora een korte vakantie genoot met een vriendin.